

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så skal jeg lade være med at lægge ordføreren noget i munden. Men jeg hørte jo i hvert fald ordføreren sige, og jeg tror nok, det er korrekt forstået, at ordføreren sådan berømmede ministerens initiativer med hensyn til at gøre noget godt for de her mennesker – det var ikke de præcise ord, men det drejede sig om at gøre noget godt. Det kan man have al mulig respekt for.

Men ved man noget om, hvorvidt det er gået de her mennesker godt? Ved man noget om de 62 unge? Ved man noget om, hvor de er henne, og om, hvorvidt de er blevet tvangsgift eller ikke er blevet tvangsgift og bare bor i et andet land?

Det synes jeg ville være meget rart at vide. Det er da altid rart at vide, om ens politik virker efter hensigten.

Kort bemærkning.

Britta Schall Holberg (V):

Jeg har ikke andet svar til den bemærkning, der kommer her, end at sige, at det, regeringen ønsker, og det, vi i Venstre ønsker, er at tage denne situation, som er meget alvorlig for de unge mennesker, det går ud over, alvorligt.

Og derfor er hele det apparat sat i gang med henblik på at hjælpe dem, når de henvender sig, og at respektere det, som forslagsstillerne også må være blevet stillet over for, da de foretog de stramninger under deres regeringsperiode, nemlig at sikre, at de unge bevarede den anonymitet, som de har lagt overmåde vægt på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu har jeg læst det her forslag, og jeg vil godt garantere for, at den undersøgelse kan og skal finde sted under fuld, *fuld* anonymitet, uanset om man skal kontakte dem eller ej – fuld anonymitet, fuld fortrolighed.

Kl. 20.30

Men tilbage til spørgsmålet: Er det ikke meget rart at vide, om det faktisk er gået de her mennesker godt eller skidt eller et eller andet sted midt imellem, hvordan det er gået de mennesker? Jeg synes, at når man fører en politik og har en hensigt med den, så er det altid enormt fornuftigt at undersøge, om resultatet er, som man egentlig havde til hensigt med den politik, man fører.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes, at ordføreren skulle koncentrere sig om de indsatser, der rent faktisk bliver gjort her. Jeg synes, at det egentlig er utrolig tilbageskuende at prøve på at se, hvordan det så gik. Det kan man godt bruge meget tid på. Jeg synes, det var meget mere interessant at koncentrere sig om fremadrettedhed, hvordan vi hjælper de unge, som henvender sig. Jeg vil i hvert fald ikke være med til at genere dem med at lave en bagudrettet undersøgelse, som de helst er fri for.

Formanden:

Tak til fru Britta Schall Holberg. Så er det hr. John Dyrby som ordfører.

John Dyrby (S):

Til alle, der er samlet her i dag, vil jeg godt have lov til at sige, at tvangsægteskaber er og bliver fuldstændig uacceptable i Danmark. Men ikke blot i Danmark. Unge mennesker, der er vokset op her hos os, og som vel i bund og grund er danske, skal ikke være bundet af gamle traditioner med tvang. Vi skylder at beskytte dem både mod tvangsægteskaber i Danmark og så sandelig også mod tvangsægteskaber uden for Danmarks grænser.

Ét tvangsægteskab er selvfølgelig ét for meget, og den holdning deler vi formentlig alle i Folketinget. Vi er altså ikke uenige om holdningen, men faktum er, at der er nogle tvangsægteskaber, vi ikke ved særlig meget om.

I sagens natur er det svært at sige noget om, hvor mange tvangsægteskaber den danske lovgivning på udlændingeområdet har forhindret. Jeg er ikke i tvivl om, at vi via lovgivningen faktisk har forhindret tvangsægteskaber i Danmark. Men ret beset ved vi ikke, om nogle af de tvangsægteskaber, forældre har forsøgt at trække og presse ned over herboende unge mennesker, i stedet er gennemført i udlandet. Hvis det er tilfældet, strider det mod alt, hvad der er dansk.

De involverede skal vide, at det accepterer vi altså ikke, og at vi agter at gøre noget ved det. Men for at gøre noget ved det skal vi have en viden, vi ikke har i dag. Og det er i al stilfærdighed den, vi med B 76 beder regeringen om at skaffe. Jeg er helt overbevist om, at det kan gøres uden risiko for de unge mennesker, der har haft et meget presserende problem og har henvendt sig til det offentlige. Jeg er også helt overbevist om, at det kan gøres uden den store palaver.